

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja “O Crux, ave, spes unica!” -
“Sveicināts, ak, Krusts, cerība vienīgā!”

Mani mīļotie draugi! Ar šiem Lielās Nedēļas Vesperu himnas “Vexilla Regis” vārdu uzrakstu uz sienas virs centrālā altāra logu vitrāžām mūsu atjaunotais baltais dievnams tagad sveiks ikvienu dievlūdžēju, kurš ienāks tajā. Šīs himnas 6. pants un pati himna tiek dziedāta caur mūsu korīti arī dievnama titulsvētkos Sv. Krusta Paaugstināšanas godam 14.09. Arkveidīgais uzraksts zelta krāsā harmoniski iekļaujas altārtelpas ansablī ar vareno krucifiksu, kas ir pacelts virs lielā altāra, un izsaka tam pagodinājumu, reizē atgādinādams ticīgajiem, ka Kristus Krusts ir kristiešu vienīgā cerība, kas nesa mums pestīšanu. Par šī skaistā uzraksta izveidošanu un uzkrāsošanu uz altārsienas esam ļoti pateicīgi SIA “Buzis Aplīmēšana” meistaram Aigaram Borneo, kurš savu darbu ziedoja mūsu draudzei kā dāvanu. Lai Dievs viņam aizmaksā par labo sirdi!

Krucifikss rotā kristiešu mājokļu sienas, tas dod stiprinājumu slimajiem, kuri to uzlūko, būdami piekalti pie savas slimības gultas — viņu “golgātas krusta”. Ticīgajiem krusta zīme ir ticības mūžīgai dzīvei redzamā zīme, kuru kā pirmo bērns saņem uz pieres Kristības brīdī, bet kā pēdējo mirušais saņem bērū dienā uz kapa vietas, ko katoļticīgajiem uzstāda galvgalī.

Mūsu dievnams beidzot ir nokrāsots iekšpusē un ir balts un skaists savā vienkāršībā un mīlīgumā. Sešas kolonnas ir atremontētas un balti cēlas, uz kurām balstās jauni vagondēļu griesti, kuri nosedz vecos, caurumainos un apkvēpušos griestus, zaigojot savā spīdumā. Vēl ir jāpabeidz nokrāsot griestu stūra līstes, kas labāk izcels griestu kontūras, un jānokrāso atremontētā kora siena, kas bija vienās plaisās, kā arī jāuzstāda jauna kora balkona balustrāde, kam kalpos vecais dievnama dievgalds, kurš tiek restaurēts.

Bet nākamais lielais izaicinājums paliek jaunais grīdas segums ar flīzēm, kas būs ļoti dārgs priekš, jo vispirms būs jāizlīdzina vecā reljefainā grīda, kas pie fasādes sienām ir iegrimusi līdz 4 cm. Arī altārtelpas jeb presbiterija nolietotais un ķirmju sagrauztais parkets būs jānomaina uz dekoratīvu grīdas flīžu segumu, kas prasīs pārtaisīt zem vecā parketa esošo apkures mezglu. Ļoti gribētos pabeigt šos lielos darbus līdz dievnama titulsvētku 40 stundu atlaidām septembrī, taču tas būs atkarīgs no strādnieku darbu grafikiem un mūsu finansēm. Rindā stāv vēl torņa iekšējo sienu remontdarbi, jo tajās ir vairākas lielas

plaisas, kas iet caur ķieģeļiem. Arī torņa smailes krusta stiprinājumā ir jāaizlāpa esošais caurums bleķī un jānokrāso torņa skārds, ka arī jāizbūvē 2 jaunas papildus notekas pie torņa sienām.

Kā redziet, vismīļie draugi, darbu vēl ir ļoti daudz, kaut šķiet, ka lielākie remontdarbi ir pabeigti. Daudzi jau ir noguruši no šiem darbiem un pārstāja ziedot, teikdami: “Cik nu var? Varbūt vienreiz pietiks ar tiem remontiem mūs aplaupīt, nabaga pensionārus?” Jā, tā varētu būt taisnība, varētu pārtraukt šos nebeidzamos darbus, bet tad mēs nekad nerasnēsim tik ilgi gaidītos rezultātus — atremontēt un atjaunot mūsu pussagrauto un noskrandušo dievnamu visā tā sākotnējā krāšņumā. Izaicinājumi ir lieli, jo izdevumi ir milzīgi priekš mūsu mazās draudzītes pārpalikuma. Covids ir stipri iedragājis regulāro dievlūdžēju skaitu, kas ļoti atsaucās arī uz draudzes finansēm. Protams, nav jāaizmirst arī tos zaudējumus, kurus draudzei nodarīja un nodara tie, kuri ir dezertējuši uz svešām draudzēm, atstājot novārtā savējo. Lai Dievs viņiem piedod šo grēku pret 5. Baznīcas bausli un tuvākajiem! Lai nu kā, bet vienmēr esam no sirds pateicīgi visiem, kuri ir saglabājuši uzticību savai draudzei un turpina to atbalstīt ar saviem ziedojumiem un lūgšanām. Esiet, lūdzu, pacietīgi un upurgtavi, gan jau pamazām mēs sasniegsim mūsu galamērķi!!!

Paralēli mūsu remontdarbiem aicinu nepamest novārtā mūsu draudzes garīgo dzīvi, aktīvi piedaloties dievkalpojumos svētdienās un svētku dienās, kuru jūnijā mēnesī vienmēr ir daudz. Esam nosvinējuši Kristus Miesas un Asiņu svētkus, Jēzus un Marijas Sirds svētkus, pagodinājuši sv. Jāni Kristītāju. Paliek vēl obligāti svinamie svētki sv. Pētera un Pāvila godam 29.06. Intensīvi lūgsimies un darbosimies kopā, lai mūsu dievnama garīgie pamati arī tiktu nostiprināti un atjaunoti. Aicinu sakārtot savu garīgo dzīvi visus, kuri vēl nav kristīti, iesvētīti, iestiprināti vai salaulāti. Pamudiniet jauniešus nākt un iesaistīties draudzes dzīvē! Esiet apustuļi savās ģimenēs! Mums ir vajadzīgi jauni aicinājumi draudzes korī, ministrantu un aktīvistu pulkā. Tā ir jūsu draudze, jūsu dievnams, rūpējaties par to!

18.07. būs Kapusvētki Madlienai kapos, bet 25.07. svētīsim transporta līdzekļus. Novēlu visiem labi atpūsties vasaras brīvlaikā, bet tomēr neatstāt novārtā savas dvēseles pestīšanas darbu! Lūdzaties arī par jauniem aicinājumiem uz priesterību un garīgo kārtu, lai mums nevajadzētu lāpīties ar ārzemniekiem. A. S.

Neredzamā ģimene

Turpinot stāstu par Ģimenei veltīto gadu, vēlējos pieminēt Kapusvētku tradīcijas savā dzimtā.

Ticības kultūra sākotnēji lielākoties atkarīga no katras ģimenes tradīcijām. Manā dzimtā visi man zināmie ir bijuši katoļi. No mazotnes atceros braucienus uz Latgali caur Aglonu un Dagdu. Atmiņā palikusi iespaidīgā baltā Aglonas baznīca. Toreiz Dagdas baznīca man atgādināja Itālijas viduslaiku pērli. Tēvs toreiz ar lepnumu stāstīja, ka viņa kristības notikušas Dagdas baznīcā.

Padomju laikos, lai tiktu no Aglonas uz Dagdu, tad uz Krāslavas pusi, bija jāpārvar puteklainais grants ceļš. Garais ceļš no Rīgas neatturēja tēvu ņemt visu ģimeni, lai nokļūtu līdz kapsētai, kur atdusas viņa māte un mana ome Stefānija. Padomju laikā bija grūtības brīvi iegādāties degvielu. Tajā laikā darbojās talonu sistēma. Tēvs sakrāja talonus, salēja divdesmit litru kannās degvielu, lai dotos uz Dagdas pusi uz Kapusvētkiem. No tēva mantojumā vēl šodien man garāžā uzglabājas vēsturiskā ģimenes kannu kolekcija ar savu stāstu.

Mamma katru gadu vasarā mudināja apmeklēt radu kapu vietas. Vasarā tika ieplānots apmeklēt kādu no kapsētām, sākot ar Miķeļa kapsētu, tad Ziepniekkalna, līdz pat kapsētai Pelveišķos Dagdas novadā.

Viena vasara Dagdas pusē bija īpaši lietaina, bija grūti izbraucami mālaini lauku ceļi. Toreiz uzzināju un novērtēju auto ar četriem velkošajiem. Tēvs pieslēdza GAZ 69 visus četrus riteņus, lai nonāktu līdz galamērķim.

Kā bērns šajos ceļojumos manī radīja pārdomas, ja man vajadzēs doties pašai, kad es būšu liela, kā es varēšu atcerēties tik tālu ceļu uz Latgali. Toreiz mēģināju atcerēties galvenās pazīmes, lai nokļūtu pareizā vietā. Otra lieta, kas mani mulsināja, bija Rīgas kapsētu apmēri. Prātoju, kā es varēšu atrast to īsto kapu vietu šajos mūža mežos. Bija arī grūti atrast pazīmes, jo visas takas likās tik vienādas.

Toreiz jautāju mammai, kāpēc Latgalē ir tik sakopti kapi, bet Āgenskalnā Mārtiņa kapi ir aizauguši un izpostīti. Māte minēja, ka laikam jau vainīgs ir karš, izpostīdams veselās dzimtas, neatstādams nevienu, kas rūpētos par savu dzimtu piemiņu. Mamma toreiz mūs mācīja bijību kapsētā, bija jāuzvedas klusi, nedrīkstēja skraidīt, neļāva arī takas malā plūkt puķes, kur nu vēl kaut ko nest mājās no kapsētas.

Kapusvētki jau izsenis manā dzimtā ir tradīcija, kad tiek pieminēti dzimtas aizgājušie, kad jāpalūdzas par viņu dvēselēm, jāpasakās par katru labo darbu. Mamma mums atgādināja, ka nepieciešamas viesības arī pie mirušajiem tuviniekiem, ka tā ir joprojām mūsu vienotā ģimene, tikai daļa ir dzīva, otra daļa kapos. Ar nāvi nekā nav beidzies, mamma paskaidroja, ģimene ir pārvērtusies par neredzamo daļu, par kuru arī

jārūpējas.

Lūgšimies. Dievs, Tu ļāvi savam Dēlam uzvarēt nāvi un atgriezties debesīs, dāvā saviem mirušajiem kalpiem līdzdalību Viņa uzvarā pār nāvi, lai viņi varētu mūžīgi skatīt Tevi, savu Radītāju un Pestītāju, caur Kristu, mūsu Kungu. Amen. *Sarmīte Zoltnere*

Sargāsim ģimeni!

Ir kāda zeme, kurā dzīvo pasakas, kurā pļavu ziedi smaržo reibinoši un zemenes ir vissaldākās. Tur cep visgaršīgākās pankūkas, vāra vislabākos ievārījumus. Tur dzīve ir gaiša un viegla, par spīti dažiem tumšiem mākoņiem, vienmēr mirdz silta saulīte, kas sevī ietver divus gaismas nesējus: tēti un mammu. Šī ir zeme, no kuras mēs attālināmies ar katru nodzīvoto stundu. To sauc – bērība. Ir dienas, kad gribētos tur atgriezties, satikt vecos rotaļu biedrus, sajūst upes kalmju smaržu un uz tēva stiprajiem pleciem ceļot pie vecmamma un vectēva...

Mums visiem ir dārgas bērības atmiņas, īpaši tā sajūta, ka esi pasargāts no pasaules, ka par tevi rūpējas divi cilvēki: tēvs, māte, ja kādam paveicās, arī vecākie brāļi un māsas. Tikai mēs visi bērnu dienās gribam ātrāk kļūt pieauguši, lieli, gribam brīvību. To mēs saņemam pieaugot, tikai tai ir sava cena. Par brīvību jāmaksā ar atteikšanos, ar savu prasību ierobežošanu, pakļaušanos sabiedrībā pieņemtajiem likumiem, pakļaušanos Dieva likumiem, bez kuriem nav iedomājama cilvēka dzīve; veiksmīga iekļaušanās sabiedrībā, mācības, karjera.

Brīvība – šis vārds ir tik apjomīgs, raisa tik spēcīgas emocijas. Par to ir cīnījušās tautas, francūži 18. gadsimtā, dziedot Marseljēzu, gāza ienīsto monarhiju, lai būtu brīvi, lai cilvēks atgūtu savu cieņu. Latvieši 1905. gadā dedzināja vācu “Fonu” (Von) pilis, lai atriebtos nīstajiem pāridarītājiem, kuri pret latviešiem izturējās sliktāk nekā pret lopiem. Pagājušā gadsimta brīvības cīņu laikā šis vārds dega katrā latviešu strēlnieka sirdī. Latvijas cilvēki 90-tajos gados gāja uz barikādēm, sadevās rokās Baltijas ceļā, lai pasaulei parādītu savu vēlēšanos būt brīviem. Mēs saņemām savu brīvību. Esam neatkarīga valsts. Tikai tagad atkal mūsu brīvība tiek ierobežota ne tikai pandēmijas dēļ, bet notiek mēģinājumi manipulēt ar cilvēku morāli, ētiskām vērtībām.

Ne jau man vienai pēdējā laikā rodas sajūta, ka notiek uzbrukums tam, kas daudziem ir svēts – ģimenei. Tikai ar vecāku iejaukšanos izdevās apturēt projektu skolēnu personu lietās mātes un tēva vietā rakstīt: “Vecāks 1., vecāks 2.”

Praidi! Masīva homoseksuālo attiecību slavināšana, propaganda masu medijos, ministru netradicionālā orientācija, zilos volānos tērptu vīrišķu kāzu bildes, kas jauniem nenobriedušiem prātiem liek domāt, cik tas ir stilīgi, forši, vienvārdsakot “cool” !!!

Homoseksualitāte nav jaunāko laiku izgudrojums, antīkajā pasaulē tā bija izplatīta izklaides

sfērā, pat par Aristoteli mēloja, ka viņa hobijs ir vīns un jauni zēni. Tikai, gan senajā Romā, gan antīkajā Grieķijā, šīs izdarības liecināja par morālo pagrimumu, kas ievadīja senatnē tik spēcīgo varu sabrukumu.

Vai tiešām tas notiek ar mums: no vienas puses bīstamas slimības pandēmija, no otras agresīva homoseksuālisma uzbrukums? Atkal cīnāmies divās frontēs kā 2. pasaules kara laikā?

Ņemot vērā to, ka alternatīvās attiecības izvēlas cilvēki, kas bērnībā ir cietuši no seksuālās vardarbības, no maniaku uzbrukumiem, "Praidam" priekšā būtu jānes plakāts – "SKATIES, EIROPA! MĒS ESAM TAVI IZVAROTIE BĒRNI!"

(Tie nav mani vārdi, tos TV intervijā teica kāds seksuālo minoritāšu gājiena dalībnieks, kurš minēja Vāciju. Tas bija otrais Praidā gājieni Berlīnē gadsimta sākumā).

Tāpēc es nenosodu un negribu apvainot šos cilvēkus, gluži otrādi, man gribas raudāt, uz viņiem skatoties. Sliktākais ir tas, ka pašlaik notiek process, kas attaisno varmākas, pāridarītājus, akceptējot vardarbību.

Bērna ķermenis ir svēts un neaizskarams, tas ir Dieva radīts caur vīrieti un sievieti, kā tas no iesākuma ir paredzēts.

Tāpēc es gribu izteikt atbalstu Ungārijas parlamenta likumprojektam, kas aizliedz izglītības programmas un materiālus, kas nepilngadīgo vidū popularizē homoseksualitāti, no bioloģiskā dzimuma atšķirīgu dzimumidentitāti un dzimuma maiņu. Likums paredz arī aizliegt jauniešiem piekļuvi grāmatām un filmām, kurās attēlotas seksuālās minoritātes.

Šīs normas iekļautas plašākā paketē, kas paredz stingrākus sodus par seksuāliem noziegumiem pret bērniem un jauniešiem, kā arī "pedofilu reģistra" izveidi.

Bērns aug, mācās. Viņā dzīvo pētnieks un eksperimentators, bet viņu ir arī jāpasargā no bīstamiem eksperimentiem.

Kad mans bērns auga, mums mājās visas elektrības rozetes bija aiztaisītas ar drošinātājiem, jo mēs negribējām, lai mazais eksperimentators tur iebāž savus pirksteļus vai dakšiņu...

Sargāsim bērnus! Sargāsim ģimeni! Tas ir mūsu eksistences pamats!

Rita Bobkova

Mīļā Lielvārdes draudze!

Vasarīgs un karsts sveiciens no Olaines! Vasaras saulgrieži/Līgo svētki ir aizvadīti. Latvijas daba ir savā pilnbriedā un priecē mūs ar savu skaistumu. Nenoliedzami, katrai tautai ir svētki, kas ir kultūras mantojuma daļa un tiek svinēti paaudžu paaudzēs. Latvieši gadu no gada svin saulgriežus. Mēs pinam vainagus, kurinām ugunskurus, dziedam, satiekam draugus. Latvieši dzimtenē un ārvalstīs vienojas

kopīgā svētku svinēšanā. Ir gan kāda būtiska atšķirība starp mums un mūsu senčiem. Līgo svētki senatnē neaizēnoja Baznīcas obligātos svētkus. Mēs sajūsmināmies par dabas skaistumu, aizmirstot par tā Radītāju. Skumji sv. Jāņa Kristītāja svētkos redzēt pustukšu baznīcu.

Vai Līgo svētki, kurus svinam mūsdienās, tiešām ir tie paši, kurus svinēja mūsu vecvecāki? Mēs atmetam tik daudz, tik daudzas lietas mums traucē un ir neērtas, piemēram, Baznīcas svētki Jāņu dienā...

Varbūt mums derētu aizdomāties par to, ka mēs pamazām zaudējam savas tradīcijas un identitāti, pārvēršot Līgo svētkus dzeršanas maratonā? Bez Dieva taču mums nebūtu rīta rasas, Jāņu zāļu, zvaigžņoto nakšu. Latvija ir brīnumskaista, mums ir fantastiski skaisti svētki, un par to paldies Dievam.

Vēlam skaistu, saulainu vasaru! Dievs mums ir devis šo brīnišķīgo valsti un līdzcilvēkus. Dievs svētī Latviju!

Jūsu dievnams ar katru dienu kļūst arvien skaistāks, Dievs jums ir dāvājis priesteri ar fantastiskām darba spējām – saudzējiet un atbalstiet viņu. Lūk, paraugs pacietībai, mīlestībai un ticībai!

Mīļi sveicieni!

Rita Ķepure

Vasara

Ir skaista vasara;

Tai pirksti

Melnā zemē grimst,

Un kājas zālē zaļā.

Tai matos

Pieneņziedi birst,

Bet acīs zibens rakstu

Uguns mirdz.

Tā brūnu govī slauc

Un baltu pienu

Gardu muti dzer.

Tai lūpas ogu sulas

Košās krāsās.

Tērps viņai viņojošs;

Kā čigānietes svārki

Plīv vējā siltā,

Līdz egles zarā ieķeras.

Smej dzeguze,

Pa visu mežu sauc –

Tik veikla egle,

Noķērusi vasaru!

Nu, skaistule

Vairs netiks prom!

Rita Bobkova

**Jūlija mēneša
dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas
katoļu draudzē**

Svētdienās:

10:00 – Vissvētākā

Sakramenta uzstādīšana un
adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas;

11:00 – Sv. Mise.

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: sv. Mise pl. **19:00**.

29. jūnijā — Sv. Apustuļu Pētera un Pāvila svētki:
pl. **19:00** — svētku sv. Mise un Jēzus Sirds
dievkalpojums.

1.07. — mēneša pirmā ceturtdiena: sv. Mise
pl. **19:00** par visiem dzīvajiem draudzes
locekļiem. Pirms sv. Mises - Svētā stunda pl. **18:00**.

2.07. — mēneša pirmās piektdienas dievkalpojums
Jēzus Sirds godam pēc sv. Mises pl. **19:00**.

4. jūlijā — mēneša pirmā svētdiena: pl. **11:00** sv.
Mise, dievkalpojums Jēzus Sirds godam un
euharistiskā procesija.

**Sakarā ar priesteru rekolekcijām dievkalpojumi
nenotiks 5.-10.07.**

22. jūlijā — sv. Marijas Magdalēnas svētkos:
pl. **19:00** — sv. Mise.

**25. jūlijā — Rīgas metropolijas dievnamu
iesvētīšanas gadadienā un Sv. Apustuļa Jēkaba un
sv. Kristofera, šoferu aizbildņa svētkos:**
pl. **11:00** — sv. Mise par visiem šoferiem, pēc
kuras tiks pasvētītas automašīnas, motocikli,
velosipēdi un citi transporta līdzekļi un tiks dota
svētība šoferiem.

**26. jūlijā — sv. Joahima un Annas, Jaunavas
Marijas vecāku piemiņas dienā:** pl. **19:00** - sv. Mise.

30. 07. — pl. **17:30** — sv. Mise. Lielvārdes pilsētas
svētku **Ekumeniskais dievkalpojums** luterāņu
baznīcā pl. **18:30** (?). Visi ir mīļi aicināti!

Kapusvētku kārtība:

18. jūlijā — Kapusvētki Madlienas kapos:
15:00 — sv. Mise kapličā un aizlūgums par
mirušajiem.

1.08. — Lielvārdes katoļu kapos:
pl. **11:00** sv. Mise kapsētā (stipra lietus gadījumā
— baznīcā), pl. **13:00** Vesperes un
Procesija par mirušajiem kapsētā.

22.08. — Jumpravas kapos:
pl. **15:00** sv. Mise kapličā un aizlūgums par
mirušajiem.

Uzmanību!

*Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus, sevišķi
puišus, vīrus, nākt dziedāt draudzes kori!!!
Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā
ministranti mūsu baznīcā!!!*

**Dārgie draudzes locekļi! Izsaku sirsnīgu pateicību
visiem, kuri ir ziedojuši dievnama glābšanas
remontdarbiem! Taču vēl ir jāremontē grīda un
jāuzliek jaunas flīzes, kas prasa lielus līdzekļus. Ir
jāvāc līdzekļi arī apkurei. Tādēļ ļoti lūdzu turpināt
ziedot dievnama atjaunošanas vajadzībām!**

Apsveicam Dzimšanas dienā:

**Adrianu Chartano Hernandez
(4.07.), Annu Brezčedu (7.07.),
Genovefu Porieti (12.07.),
Zinaidu Kuzmani (16.07.), Annu
Varlamovu (17.07.), Mariju
Pelsi un Bronislavu Ratnieks
(26.07.), Dzintru Veidi (28.07.)
un citus.**

Vārda dienā:

**visus Jāņus, Pēterus, Pāvilus, Jēkabus, Marijas
Magdalēnas un Annas.**

Sirsnīga pateicība:

*SIA "Buzis Aplīmēšana" meistaram
Aigaram Borneo par noziedoto darbu
uzraksta uz altārsienas izveidošanā!*

*SIA "Māris & Co" direktoram Mārim
Mālmeistaram par nosponsorētiem 10
spaiņiem krāsas dievnama sānu sienu
krāsošanai!*

*Visiem, kuri nenogurstoši sakopj
dievnamu kārtējai svētdienas un svētku
sv. Misei pēc nedēļas remontdarbiem!*

*Vladimiram Čubatjukam par Mises
tiešraižu nodrošinājumu facebookā!*

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

**Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:**

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
(mob.t.:29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv);

www.lielvardnieki.lv; [facebook.com/lielvardesbaznica](https://www.facebook.com/lielvardesbaznica)